

staat slechts uit dichter behaarde vlekjes of ontbreekt geheel; bij Valkenburg (Limb.), Juni. Bij sommige exemplaren zijn de dekschilden zeer donker, bij een uit Arnhem nagenoeg pekzwart. Een nigrino is, volgens REITTER, *Javeti* DESBR. (niet incl.).

3067<sup>bis</sup>. *Baris scolopacea* GERM. Dr. A. RECLAIRE trof deze soort bij Bergen-op-Zoom aan, waar zij in Juni van oeverplanten werd gesleept. Het exemplaar werd welwillend voor mijne collectie bestemd. De soort is zeer in 't oog vallend, doordat de bovenzijde met dicht opeenstaande schubjes, vlekkelig, bruin, wit of grijsachtig geel, bedekt is; de schubjes op het bruine gedeelte van het halsschild en op de bruine gedeelten der dekschilden zijn haarfijn. Onderzijde dicht geel- en witachtig beschubd. Snuit lang en dun, met eene fijne, kielvormige middellijn. Halsschild met evenwijdige zijden, eenigszins vierkant; van voren plotseeling versmald. Lengte  $2\frac{1}{2}$  —  $3\frac{4}{5}$  mm.

Den Haag.

ED. EVERTS.

### Waarnemingen betreffende een parasiet van het Cacao-motje.

Onder de destijds door Dr. Roepke gevonden parasieten van het Cacao-motje, *Acrocercops cramerella* Sn., op Java, bevindt zich eene sluipwesp uit 't genus *Mesostenus*, door genoemden onderzoeker aangeduid als „species C.”, en door hem veeleer geacht te behooren tot 't geslacht *Hemiteles* (Zie de Mededeelingen van het Midden-Java-Proefstation, N<sup>os</sup> 5, 12, 13, 18). De gegeven beschrijving van ♂ en ♀, alsmede foto en teekeningen, zijn intusschen zóó duidelijk, dat de naamquaestie hier feitelijk weinig ter zake doet, en verwarringen met andere vormen vrijwel uitgesloten zijn. Hoewel nu de schrijver aanvankelijk overtuigd was, met een zeer orgineelen mot-parasiet te doen te hebben, kwam hij later tot de ontdekking, dat 't wespje een zeer gewone bewoner was van de eiercocons van eenige spinnesoorten. Pogingen, om in dien voedingsbodem 't nuttige insect kunstmatig en op grooter schaal voort te kweken,

moesten falen ten gevolge van de onhandelbaarheid der spinnen in gevangenschap. Bij 't zoeken naar andere, nieuwe gastheeren van *Mesostenus*, die voor 't zelfde doel zouden kunnen worden gebruikt, ten tijde dat de cacao-boomen van hunne vruchten zijn ontdaan, kwam Dr. D a m m e r m a n op 't denkbeeld, te probeeren, of de parasiet ook genegen zou zijn, de cocons der Cocos-Zygaenide (*Brachartona catoxantha* Hamps.) te infecteeren, welke cocons eenige gelijkenis vertoonen met die van *Acrocercops*. Deze pogingen slaagden onmiddellijk, en werden met enthousiasme vermeld. Zekerlijk zoude men er reeds luchtkasteelen op hebben gebouwd, indien niet practische bezwaren, aan 't kweeken van *Brachartona* verbonden, in 1914 tot 't stop zetten van dit experiment hadden genoopt.

In Juli 1921 ontving het Instituut Voor Plantenziekten te Buitenzorg eene kleine monsterzending *Brachartona*-poppen uit Pekalongan. Daarvan werden enkele tientallen in het leven gehouden, en uit deze ontwikkelden zich, behalve een aantal vlinders, eene Tachinide en een kleine hyperparasiet, ook 4 exemplaren van de „parasiet C.” Aangezien het slechts een klein monster betrof, en de *Brachartona*-plaag bovendien nog pas in opkomst was, mag aangenomen worden, dat *Mesostenus* als een zeer algemeene parasiet in deze vlindersoort voorkomt, zoodat bijgevolg door DR. ROEPKE destijds getracht is, een reeds bestaanden toestand opnieuw te scheppen. Onwillekeurig rijst dus de vraag, of 't bijproeven met dieren niet eene juistere, meer logische volgorde is, dat men eerst zorgt, de dieren althans systematisch, faunistisch en naar hun geografische verspreiding te kennen, en er pas daarna mede gaat experimenteeren. In het geval van de *Brachartona*-parasieten zou zulks niet zeer moeilijk zijn geweest, en de quaestie der biologische rassen zou daarna een mooi object voor proefnemingen zijn geworden.

Buitenzorg 4 Aug. 1921.

W. C. VAN HEURN,

---